

2,15/1,6.

(Dz. Urz. GUM z d. 19.VIII.29 poz. 29/50)

Przepisy legalizacyjne o przymiarach innych niż bławatne

z dnia 31 lipca 1929 r.

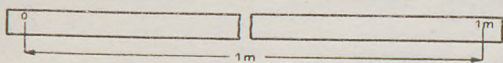
Uzupełnienie II.

Na podstawie art. 11-go dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. poz. 211 i Dz. U. R. P. r. 1928 poz. 661) oraz § 19-go ustawy Rzeszy Niemieckiej o miarach (Mass- u. Gewichtsordnung) z dnia 30 maja 1908 r. (R. G. Bl. str. 349) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. poz. 166) zarządzam co następuje:

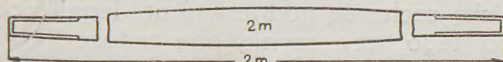
Rodzaje przymiarów.

§ 1.

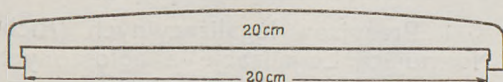
Stosownie do rodzaju ograniczenia przymiary inne niż bławatne dzielą się na: przymiary kreskowe, na których miara ograniczona jest przez dwie kreski (rys. 1),

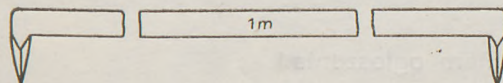
rys. 1.

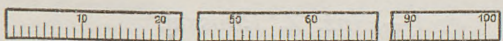
rys. 2.

rys. 3.

rys. 4.

rys. 5.

przymiary końcowe, na których miara ograniczona jest przez płaszczyzny końcowe przymiaru (rys. 2),

przymiary przylgowe (szczękowe), na których miarę wyraża odległość między wewnętrznymi płaszczyznami szczęk (rys. 3), przymiary ostrzowe (cyrkle o stałym otworze), na których ograniczenia miary stanowią dwa ostrza (rys. 4).

Mogą być także przymiary o ograniczeniach mieszanych, jak np. końcowo-kreskowe (rys. 5), przylgowo-kreskowe (rys. 6), przylgowo-ostrzowe (rys. 7) i t. p.

Wielkości dopuszczalne.

§ 2.

Największy obszar mierniczy przymiaru musi być równy jednej z następujących miar:

50, 40, 30, 25, 20, 15, 10 metrów

9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2,5, 2, 1,5, 1 metr

75, 50, 30, 25, 20, 15, 10 centymetrów.

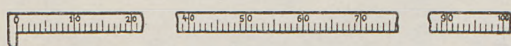
Największy obszar mierniczy przymiarów dokładniejszych nie może przekraczać 5-ciu metrów.

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

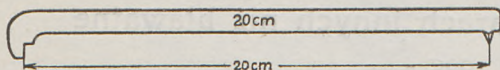
Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 31 sierpnia 1929 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

rys. 6.

rys. 7.

Najmniejsze działki podziałki, jeżeli przymiar ją posiada, mogą odpowiadać całym, połowom, częściom dziesiątym, setnym i tysięcznym metra lub jego połowy, albo wielokrotnym metra.

Wykonanie.

§ 3.

Przymiary wstępowe powinny wyrażać swą miarę wtedy, kiedy spoczywają na równi poziomej i rozciągane są siłą podług tablicy poniższej:

pole f przekroju poprzecznego wstęgi	siła rozciągania
$f \geq 10 \text{ mm}^2$	20 Kgf
$10 \text{ mm}^2 > f > 5 \text{ mm}^2$	10 Kgf
$f \leq 5 \text{ mm}^2$	5 Kgf.

Granice uchybień.

§ 4.

Uchybienia przymiarów, godnych legalizacji wtórnej, nie mogą przekraczać podwójnych granic uchybień wzorcowania.

Postanowienia końcowe.

§ 5.

Przymiary uprzednio wylegalizowane polską cechą są godne wtórnej legalizacji na całym terytorjum Państwa niezależnie od tego, czy czynią one zadość §-owi 15-mu Przepisów legalizacyjnych o narzędziach mierniczych wogóle (Dz. Urz. GUM poz. 29/11; POM poz. 2,03/1).

§ 6.

W dzielnicy po-austriackiej uchyla się § 1 Przepisów legalizacyjnych (Eichordnung), wydanych przez b. c. k. Komisję Normującą Legalizację a ogłoszonych rozporządzeniem Ministra Handlu z dnia 19 grudnia 1872 r. (R. G. Bl. Nr. 171).

W dzielnicy po-pruskiej uchyla się § 13 Przepisów legalizacyjnych (Eichordnung), wydanych przez b. c. Komisję Normującą Legalizację (R. G. Bl. str. 960).

§ 7.

Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.

DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR:

L. S.

(—) inż. Z. Rauszer

GUM № 29. I. 1255.1.